

Carl XVI Gustaf: Jultal 2004

Talare

Carl XVI Gustaf
Kung

Datum

24 december 2004

Plats

Stockholm

Kära svenskar, hemma och utomlands, Jag känner stor glädje när jag på detta sätt återigen får vända mig till Er alla för att önska en god helg. Julen är i våra traditioner årets största högtid. Den är på ett särskilt sätt familjens högtid. Då vill vi vara tillsammans med våra nära och kära. Traditioner blir ofta en hjälp i att vårda och bevara gemenskapen med dem vi hör samman. Men det är viktigt att denna högtid inte avskärmar oss i vår samvaro med våra närmaste utan också ger oss inspiration och mod att sträcka ut en hand till alla som behöver oss. Det är också en del av julbudskapets mening. Mitt jultal i radion har från första början syftat till att sända en hälsning till alla Er svenskar, som för längre eller kortare tid befinner Er i främmande land. Detta är en kär och angelägen uppgift för mig också i dag. Ni är kanske biståndsarbetare, FN-soldater, officiella företrädare för vårt land, studenter vid universitet och högskolor utomlands, ungdomar som ger Er själva chansen att under en tid resa runt i världen för att möta andra samhällen och kulturer eller svenskar som permanent bosatt Er i andra länder för arbete och familjeliv. Jag sänder en varm tanke och hälsning till Er alla och önskar Er glädje och tillfredsställelse i Era skiftande uppgifter, där Ni också är goda företrädare för vårt land. Under det gångna året har jag tillsammans med Drottningen avlagt fyra statsbesök: i Vietnam, och i anslutning därtill Brunei, i Slovenien och i Island. Vietnam utkämpade för bara några decennier sedan ett brutalt krig, som lämnade förödelse och fattigdom efter sig. Idag sker en intressant utveckling i landet på olika plan. Sverige upprättade som första land i väst diplomatiska förbindelser med Vietnam. Det var i januari år 1969. Allt sedan dess har vi varit involverade i olika biståndsaktiviteter och så småningom även i handel och kulturellt utbyte med landet. Statsbesöket i Slovenien i juni präglades av att landet i början av maj hade inträtt i Europeiska Unionen, som då utvidgades och fick tio nya medlemsstater. Det är en utveckling som för ett par decennier sedan var omöjlig att förutspå. Europeiska Unionen har alltsedan början varit ett viktigt fredsprojekt, vilket vi tenderar att glömma bort i dag. I unionen lever demokratiska länder tillsammans och formar gemensamt Europas

framtid. Statsbesöket i Island var mitt tredje. De första två ägde rum 1975 och 1987. Vi har också besökt landet många gånger i andra sammanhang. Island är visserligen det minsta och det nordligast belägna av våra nordiska grannländer. Men det gör ett outplånligt intryck bland annat genom sin storslagna natur, sin nu dynamiska ekonomiska utveckling och sitt rika kulturella arv. Allt detta fick vi, liksom Kronprinsessan, som också deltog i besöket, uppleva under några intressanta dagar i början av september. Om vi fortsätter att se ut över världen, är det tyvärr mycket som idag inger oro. Men vi får inte låta oss förlamas av problemen. Vi får inte ge upp utan måste arbeta vidare för att konflikter ska kunna lösas. Vi måste tro att fredens och försoningens krafter är starkare än hatets och våldets. På vår väg genom livet behöver vi alla en ledstjärna, som pekar på det godas möjligheter. Vi pratar inte vitt och brett om våra förebilder eller om den värdegrund vi valt att se som vårt rättesnöre, men de finns där när vi bäst behöver dem. Det kan vara givande att då och då tyst, för sig själv skänka dem en tanke och låta sig inspireras av dem. Mellanöstern är ofta i våra tankar. Vi känner med de människor, som lever i dessa länder, människor som möter hot varje dag, som inte ser någon möjlighet till öppning eller förändring, som ständigt måste vara oroliga för sina barns framtid. En hel värld väntar på att män och kvinnor med klokskap och inflytande skall våga träda fram och tala fredens språk. Att de förstår att det i alla konflikter, där människor kämpar för sin rätt att leva i trygghet och värdighet, gäller att se på situationen också med den andres ögon. Vi önskar av hela vårt hjärta att tillståndet förbättras och att våld kan vändas till fred. När jag tänker på året 2004 minns jag gärna de många besök jag gjort tillsammans med Drottningen runt om i vårt eget fantastiska land. Det har gällt företag, ideella organisationer, jubileer och konferenser. Som en fördjupning av de eriksgator jag genomförde under de första åren efter mitt trontillträde gör vi då och då dagsbesök i kommuner och får en uppföljning av utvecklingen. Möten med människor i lokala sammanhang i deras egen miljö är spännande, var de än äger rum. Jag känner att Drottningen och jag genom vår närvaro kan förmedla glädje och tacksamhet till människor, när de med stolthet visar upp sin bygd och berättar om sina traditioner och särskilda sevärdheter. De ger oss ofta i rikt mått tillbaka av vänlighet, värme, tillgivenhet och förtroende. Jag vill gärna här understryka hur tacksam jag är för dessa, för oss, så stimulerande möten. Vi har verkligen ett rikt land att vara stolta över. Jag vill också gärna uttrycka min glädje över att Kronprinsessan Victoria under det gångna året blivit ett allt viktigare stöd för Drottningen och mig i våra många officiella uppgifter. Kronprinsessan genomför ett kvalificerat utbildningsprogram i syfte att på bästa sätt förbereda sig för den uppgift, som

en dag skall bli hennes. Men redan nu kan hon hjälpa mig och får då ta emot många uttryck för tillgivenhet och uppskattning från de människor hon möter. Jag känner mig stolt å hennes vägnar och jag vet att hon är tacksam och ser framtiden an med stor tillförsikt. Under det gångna året har vi firat Stockholms slotts 250-årsjubileum. Efter den förödande slottsbranden 1697 dröjde det mer än ett halvt sekel innan det nya slottet stod klart för inflyttning år 1754. Det var det dåvarande kungaparet Adolf Fredrik och Lovisa Ulrika, som fick ta det i besittning. Stockholms Slott är en storslagen byggnad, som ger karaktär åt hela det centrala Stockholm. Slottet rymmer konstskatter av enastående slag och bär på många historiska minnen. Det tillhör oss alla. Därför är det min önskan att det, så mycket som möjligt, skall vara tillgängligt för intresserade besökare, från när och fjärran. Men slottet är inte bara en historisk byggnad. Det är också en levande arbetsplats för Drottningen, Kronprinsessan och mig liksom för våra duktiga medarbetare. Vi har en gemensam uppgift att vårda, värna och visa det värdefulla kulturella arv som finns här. Visningar, utställningar, konserter och gudstjänster varje söndag är ett axplock av det som erbjuds under elva av årets tolv månader. Under 2004 har slottet firats på olika sätt och jag har glatt mig åt att människor i stora skaror har strömmat till. Välkomna tillbaka! Sverige är vårt fosterland, som vi älskar i grunden. Här vill vi kunna leva gott. Vi har ett ansvar att skydda och bevara det, men också att vaket granska det som sker. Våra barn är det dyrbaraste vi har. Alla vi föräldrar vill väl ge våra barn det bästa, och då menar jag inte i första hand i materiellt avseende. Barn behöver mängder av trygghet och kärlek, inte minst som motvikt mot det våld, som sköljer över oss, ofta i underhållningssyfte. Vi måste alla medverka till att gemenskapen i vårt samhälle stärks och att polariseringen motverkas. Låt oss hjälpas åt att slå vakt om dem, som inte har tillräckligt starka röster att tala för sin egen sak. Sverige är idag ett mångkulturellt samhälle. Ni som kommit till oss från andra länder och kulturer tillför vår gemenskap nya värden med Era kunskaper, erfarenheter och traditioner och Ni måste mötas med öppenhet och respekt för att kunna växa in i vårt samhälle. Vi får aldrig någonsin tyst acceptera yttringar av rasism och främlingsfientlighet. Som medborgare har vi alla skyldigheter mot våra medmänniskor och mot samhället i stort. Det finns ett gammalt ord i vår kristna tradition som jag själv gärna återkommer till. Det har en universell giltighet och förekommer i många andra kulturer med små variationer. "Allt vad ni vill att människor skall göra er, det skall ni också göra dem." Inte för inte kallas dessa kloka ord "Den gyllene regeln". Låt oss försöka tillämpa den. Sträcka ut en hand. Ta oss tid att lyssna och ge av oss själva. Låt oss visa uppskattning mot andra och respektera varje enskild människas rätt och integritet. Detta är min önskan inför

det nya året. Och nu till slut, från Drottningen och hela min familj, till Er alla:
en riktig god fortsättning på julen och därefter ett Gott Nytt År!

Taggar

2000-tal, 2004, Högtidstal, Jultal, Kungahuset, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/carl-xvi-gustaf-jultal-2004>